

201106808/1/V1.

Datum uitspraak: 27 augustus 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 30 mei 2011 in zaak nr. 10/13017 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 mei 2011, verzonden op 31 mei 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 juni 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. In de tweede grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de onder begeleiding van De Taalstudio verrichte contra-expertise van 16 november 2010 (hierna: de contra-expertise) aanknopingspunten biedt voor twijfel aan het rapport van 7 januari 2010 van de onder verantwoordelijkheid van Verifieerd uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse), nu de contra-expertise bevestigt dat de vreemdeling uit Zuid-Somalië afkomstig is. De minister voert, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 2 juli 2010 in zaak nr. 200905055/1/V3 (www.raadvanstate.nl), aan dat de contra-expertise de twijfel over de gestelde identiteit, afkomst en nationaliteit van de vreemdeling niet heeft weggenomen omdat de contra-expert slechts heeft geconcludeerd dat de vreemdeling zeer waarschijnlijk afkomstig is uit Zuid-Somalië.

2.2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.2.2. Eerder (in de uitspraak van 18 december 2009 in zaak nr. 200901087/1/V1; www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling - voor zover thans van belang - het volgende overwogen.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan hij, door een taalanalyse te laten verrichten, de

desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen.

Om als contra-expertise te kunnen dienen, moet de op verzoek van een vreemdeling verrichte taalanalyse eveneens zorgvuldig, inzichtelijk en concludent zijn.

Indien de uitkomst van een contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt - gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 - de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2.2.3. In het besluit van 10 maart 2010, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich, onder verwijzing naar de taalanalyse, op het standpunt gesteld dat hij aan de verklaring van de vreemdeling dat hij uit Zuid-Somalië afkomstig is geen geloof hecht en zijn asielrelaas ongeloofwaardig acht. Volgens de taalanalyse is de vreemdeling eenduidig niet te herleiden tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië, maar eenduidig te herleiden tot de spraakgemeenschap binnen Noord-Somalië.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling de contra-expertise overgelegd, waarvan de uitkomst is dat de vreemdeling zeer waarschijnlijk afkomstig is uit Zuid-Somalië.

2.2.4. Reeds omdat de uitkomst van de contra-expertise de vreemdeling niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied plaatst, vormt deze geen bevestiging als bedoeld in het, hiervoor onder 2.2.2 weergegeven, toetsingskader. De rechtbank heeft niet onderkend dat de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan de door de vreemdeling gestelde herkomst en dat het asielrelaas daarom ongeloofwaardig is.

2.3. De tweede grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De eerste grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 10 maart 2010 toetsen in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.5. Het beroep van de vreemdeling dat de taalanalyse onvoldoende inzichtelijk is, slaagt niet, nu de taalanalyse voorbeelden bevat van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling, die zijn vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Zuid-Somalië. Gelet hierop

heeft de minister voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende vergewisplicht.

2.6. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 30 mei 2011 in zaak nr. 10/13017;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

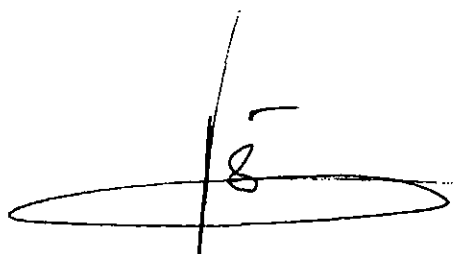
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 augustus 2012

282-688.

Verzonden: 27 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small '8' or 'e' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser